

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

ผลการสำรวจความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว
ในจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2) วิธีดำเนินการวิจัย
- 3) สรุปผลการวิจัย
- 4) อภิปรายผลการวิจัย
- 5) ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรทำงานที่
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์
2. เพื่อวิเคราะห์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงาน
เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหากรอบและแนวความคิดเกี่ยวกับ
การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรงานอาชีพ และ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
สำรวจความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรงานอาชีพ ด้วย

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จำนวน 148 คน ประกอบด้วย
จังหวัดมหาสารคาม 101 คน ชาย 32 คน หญิง 69 คน จังหวัดขอนแก่น 16 คน ชาย 5 คน หญิง 11
จังหวัดร้อยเอ็ด 22 คน ชาย 11 คน หญิง 11 คน และ จังหวัดกาฬสินธุ์ 9 คน ชาย 2 คน หญิง 7 คน
ในปีงบประมาณ 2551

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในเขตจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์

4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

4.1 แบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการ การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากร ที่ทำงานเกี่ยวกับท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. วิธีสร้างเครื่องมือ

5.1 สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการ การพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของ บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย

5.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนา ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานในอาชีพต่างๆ

5.1.2 ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

5.1.3 สร้างแบบสอบถามแบบสอบถาม เกี่ยวกับความต้องการ การ พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับท่องเที่ยวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน ตรวจสอบ

5.1.5 นำแบบสอบถามไปทดลอง (try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

6. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

6.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

6.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัด มหาสารคามขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ ตามหัวข้อต่อไปนี้

7.1.1 ความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อหน้าที่และงานที่ทำอยู่

7.1.2 ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

7.1.3 หัวข้อและทักษะภาษาอังกฤษ

7.1.4 รูปแบบการเรียน

7.1.5 การฝึกปฏิบัติ

7.1.6 สถานที่เรียน

7.2 สรุปและอภิปรายผลตามตัวแปรดังต่อไปนี้

7.2.1 เพศ

7.2.2 อายุ

7.2.3 ระดับการศึกษา

7.2.4 อาชีพ/ตำแหน่งงาน

7.2.5 ประสบการณ์ของการทำงานการท่องเที่ยว

7.2.6 ประสบการณ์ของการใช้ภาษาอังกฤษกับงานการท่องเที่ยว

7.3 ระดับคะแนนของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาการใช้ภาษา

อังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัด ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ ให้ค่าคะแนนของระดับความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้ (ไชยยศ เรื่องสุวรรณ,

2533:131-140)

1.00-1.49 = น้อยมาก   1.50-2.49 = น้อย

2.50-3.49 = ปานกลาง   3.50-4.49 = มาก

4.50-5.00 = มากที่สุด

ระดับความคิดเห็นต่อไปนี้

1 = น้อยมาก   2 = น้อย   3 = ปานกลาง

4 = มาก   5 = มากที่สุด

8. การเขียนรายงานวิจัยและเผยแพร่

9. สถิติที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้

-ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient)

-ค่าร้อยละ (Percent)

-ค่าเฉลี่ย (Mean)

-ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

1. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัด ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.51

โดยเรียงลำดับของความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จะพัฒนา คือ เห็นว่าภาษาอังกฤษ

มีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคตมากที่สุด ต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ การฝึกปฏิบัติ และ รูปแบบการเรียนตามลำดับ

2. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ ระหว่างเพศหญิงและชาย อยู่ในระดับมาก เพศหญิงจะมีความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่าเพศชาย ทั้งเพศหญิงและชายเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต มากที่สุด รองลงมา คือต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามลำดับ

3. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ พิจารณาจากอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยช่วงอายุมากกว่า 45 ปี มีความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่าช่วงอายุอื่น ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19 แต่ทุกช่วงอายุ คือ 25 ปี 26-35 ปี 36-45 ปี และ มากกว่า 45 ปี เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต มากที่สุด นอกจากนี้ยังต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามลำดับ

4. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ พิจารณาจากระดับการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก ระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี และ ระดับอนุปริญญา จะมีความต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษมากกว่าช่วงระดับการศึกษาอื่นๆ ส่วนทุกระดับการศึกษา เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต มากที่สุด รองลงมา คือต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามลำดับ

5. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ พิจารณาจากอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าอยู่ในระดับมาก อาชีพที่ศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างชั่วคราว และ นักศึกษา ทุกกลุ่มอาชีพ เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามลำดับ

6. ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัดมหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ พิจารณาจากประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี และ มากกว่า 15 ปี ตามลำดับ และ พบว่าส่วนมากมีความคิดเห็นสามอันดับแรกต่อการพัฒนาภาษาอังกฤษ คือ เห็นว่า

ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต มากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษตามลำดับ

7. บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 90.85 โดยสามอันดับแรกของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการกล่าวทักทาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.27 รองลงมา คือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 18.30 และ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 14.37

8. นอกจากนี้บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวด้วย และ ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดำเนินการเกี่ยวกับโครงการนี้ด้วย

อภิปรายผลงานวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า บุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น ร้อยเอ็ด และ กาฬสินธุ์ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาษาอังกฤษมาก เห็นว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับงานและหน้าที่ที่ท่านทำอยู่ในปัจจุบันและอนาคต จากรายงานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กล่าวว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยกำลังขยายตัว หลังจากที่เกิดภัยพิบัติ และจำนวนของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในประเทศไทยจากยุโรปมีจำนวนมากที่สุด โดยเฉพาะจากยุโรป ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีคนใช้มากที่สุดทั่วโลก นอกจากนี้คนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร ได้จัดให้ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ดังนั้นการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับบุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก

เมื่อพิจารณาจากอายุ พบว่า บุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ในสี่จังหวัด ที่มีอายุ 45 ปี ขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ใหญ่วัยกลางคน ต้องการพัฒนาภาษาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด Jeremy Harmer (1996) กล่าวว่า ผู้ใหญ่วัยกลางคนเป็นวัยที่กำลังทำงาน ต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเนื่องจากแรงจูงใจภายนอก และ สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2533) ได้กล่าวสนับสนุนว่า ผู้ใหญ่ในวัยนี้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นกลุ่มคนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

พิจารณาจากอาชีพ พบว่า บุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ใน 4 จังหวัด ที่มีอาชีพต่างกัน คือ ข้าราชการประจำ และ นักศึกษามีความต้องการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษมากอาจจะเนื่องมาจาก ต้องการพัฒนาตนเองและความก้าวหน้าในหน้าที่ ส่วนนักศึกษาต้องการพัฒนาเพื่ออาชีพการงานที่ดีในอนาคต

นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรที่ทำงานการท่องเที่ยว ใน 4 จังหวัด ที่มีระดับการศึกษา อนุปริญญา และ สูงกว่าปริญญาตรี และกลุ่มที่มีประสบการณ์ทำงานที่มากกว่า มีความต้องการ

พัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มอื่นซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้ต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาตนเอง ความก้าวหน้าและความมั่นคงในอาชีพ ตลอดจนการใช้สื่อสารในงานอาชีพ

พิจารณาจากประสิทธิภาพการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวส่วนมากมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษ โดยสามอันดับแรกของการใช้ภาษาอังกฤษ คือ การกล่าวทักทาย ร้อยละ 36.27 รองลงมา คือ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 18.30 และ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ร้อยละ 14.37

บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และ เกี่ยวกับงานการท่องเที่ยวด้วย และ ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดำเนินการเกี่ยวกับพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ

การสำรวจและการวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific Purposes) เพราะว่าการวิเคราะห์ความต้องการจะช่วยให้ผู้สอนหรือผู้สร้างหลักสูตรได้ทราบข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียน เช่น ระดับความรู้เกี่ยวกับภาษา ภูมิหลังทางการศึกษา อายุ สถานภาพการแต่งงาน เป้าหมายของการเรียน รวมทั้งรูปแบบและยุทธวิธีการเรียนที่ชอบ Robert H. Rouda & Mitchell E. Kusy, Jr. (1995) ได้กล่าวเสริมว่า เป็นการสำรวจข้อมูลอย่างเป็นระบบ ที่ได้มีความสำคัญมากสำหรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource development) ข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้สอนหรือผู้สร้างหลักสูตรนำไปเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและ สร้าง หลักสูตรซึ่งประกอบด้วย หัวข้อ ความรู้ การใช้ คำศัพท์ โครงสร้างของหลักสูตร (Nunan, D. 1988)